

تأثیر شوری غیر یکنواخت در بخشی از ریشه بر شدت فتوستتر و غلظت عناصر غذایی گیاه توتفرنگی رقم کاماروزا

مهری یوسفی^{۱*} - سید جلال طباطبایی^۲ - جعفر حاجیلو^۳ - ناصر مهنا^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۳/۳۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۱۱/۱۷

چکیده

تنش شوری با تغییر در الگوی جذب آب و عناصر غذایی کمیت و کیفیت محصول را تحت تاثیر قرار می‌دهد. در این آزمایش ریشه‌های گیاه توتفرنگی به دو قسمت تقسیم شدند و غلظت‌های مختلف شوری کلرید سدیم به هر طرف ریشه اعمال گردید. تیمارهای آزمایشی شامل NaCl در غلظت‌های ۰:۰ (در دو بخش ریشه محلول غذایی بدون تیمار شوری)، ۰:۳۰ (در یک بخش ریشه محلول غذایی بدون تیمار شوری و در بخش دیگر محلول غذایی به اضافه ۳۰ میلی‌مولار NaCl) و به همین ترتیب ۰:۶۰، ۰:۹۰، ۰:۱۲۰، ۰:۱۵۰ و ۰:۱۸۰ بودند. آزمایش بر روی توتفرنگی رقم کاماروزا، در شرایط هایدروپونیک انجام شد. بعد از اعمال تیمار، فتوستتر و کلروفیل گیاه اندازه‌گیری شد. در پایان آزمایش نیز، کل گیاهان از بستر خارج شده و خصوصیات بیوشیمیای آنها شامل غلظت عناصر غذایی و پرولین اندازه‌گیری گردید. شوری یکنواخت فتوستتر را بشدت کاهش داد ولی در تیمارهای ۰:۰ و ۰:۶۰ مقدار آن نسبت به ۰:۳۰ و ۰:۹۰ بیشتر بود. غلظت پرولین در تیمار شاهد کمترین و در تیمارهای ۰:۳۰ و ۰:۶۰ بیشترین بود. غلظت کلسیم میوه، نیتروژن، فسفر و پتاسیم برگ با افزایش شوری به شدت کاهش یافت و در شوری‌های غیر یکنواخت مقدار آن افزایش یافت. بیشترین مقدار کلر و سدیم در تیمارهای ۰:۶۰ و ۰:۹۰ دیده شد. غلظت کلر و سدیم با اعمال شوری غیر یکنواخت بطور معنی‌داری کاهش یافت بطوریکه در تیمار ۰:۰:۰ غلظت سدیم نسبت به تیمار ۰:۳۰:۰ حدود ۲۰٪ کاهش نشان داد. بر اساس نتایج این تحقیق می‌توان اعمال شوری ۳۰ میلی‌مولار در بخشی از ریشه را برای کشت توتفرنگی در شرایط شوری، پیشنهاد نمود.

واژه‌های کلیدی: توتفرنگی، شوری، سیستم ریشه‌ای منقسم، فتوستتر، پرولین

بالا و یکنواخت در محیط ریشه انجام شده است. به منظور بررسی اثرات توزیع غیر یکنواخت شوری در خاک و یا در سیستم هایدروپونیک از سیستم ریشه‌ای منقسم استفاده می‌شود (۲۷). تکنیک ریشه‌ای منقسم به منظور چگونگی تأمین عناصر غذایی مورد نیاز توسط ریشه، مورد آزمایش قرار گرفته است (۱۶). هر بخشی از یک سیستم ریشه‌ای یک توانایی برای تغذیه شاخصاره با آب، مواد غذایی، جذب آسمیلاتها و مواد رسیدی دارد (۲۸). پاپادوپلوس و همکاران (۲۱) نتیجه گرفتند که در شرایط ریشه منقسم بیشترین مقدار آب از بخش EC پایین جذب شده و کاهش جذب آب از بخش EC بالا با افزایش جذب آب از بخش EC پایین جبران می‌شود. در آزمایش انجام شده بر روی خیار با سیستم ریشه‌ای منقسم جذب آب از بخش ریشه با کمترین EC بهبود یافت (۲۶). آزمایشات انجام شده در گوجه‌فرنگی نشان داد که در یک گیاه با سیستم ریشه منقسم، جذب آب ترجیحاً از بخش EC پایین و انتقال عناصر غذایی از بخش EC

مقدمه

توت فرنگی یکی از محصولات مهم تجاری می‌باشد که افزایش عملکرد و کیفیت آن از جنبه‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفته است و با در نظر گرفتن کمود منابع آب شیرین استفاده از آب شور برای پرورش محصولات باعی از لحاظ اقتصادی دارای ارزش و اهمیت اساسی می‌باشد. توتفرنگی گیاهی حساس به شوری است و یکی از راههای استفاده از آب‌های شور در پرورش توتفرنگی استفاده از سیستم پرورشی با ریشه‌های منقسم و به عبارتی دیگر اعمال شوری در بخشی از سیستم ریشه‌ای است. تحقیقات زیادی در رابطه با شوری

۱- مریم دانشگاه پیام نور، واحد کلیر
۲- نویسنده مسئول: (Email: pnumehr_yoosefi@yahoo.com)
۳- به ترتیب استاد و استادیار گروه باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز
۱- Split root

فتوستنتر در مرحله گلدهی با استفاده از دستگاه فتوستنتر متر^۱ بین ساعت ۹ الی ۱۴ و با غلظت CO_2 در حدود ۵۰۰ ppm اندازه گیری شد، تشنج فعال فتوستنتری (PAR)^۲ اعمال شده بر روی برگها در زمان اندازه گیری، ۴۵ وات بر متر در ثانیه بود، برای اندازه گیری فتوستنتر از برگهای جوان کاملاً توسعه یافته استفاده شد.

در این آزمایش با توجه به تنفس شوری، ابانت پرولین با استفاده از روش رنگ سنجی (۶) اندازه گیری شد. بدین منظور ۰/۵ گرم بافت تازه برگی برداشت و با اسید سولفوسالیسیک و اسید استیک مخلوط گردید. پس از افزودن محلول نین هیدرین، نمونه ها در حمام آب گرم قرار گرفت. در انتهای جذب نور توسط دستگاه جذب اتمی اسپکترو فوتومتر مدل (Moticm Cl-45240-00, China) در طول موج ۵۲۰ نانومتر قرائت گردید.

برای تعیین کلسیم میوه، نمونه های خشک و آسیاب شده میوه با اسید نیتریک هضم گردیده، سپس با استفاده از عصاره حاصل از هضم، کلسیم میوه توسط دستگاه جذب اتمی اسپکترو فوتومتر مدل (Moticm Cl-45240-00, China) در طول موج ۴۵۰ نانومتر اندازه گیری شد. نیتروژن موجود در برگ ها با استفاده از روش کجدال اندازه گیری شد. نمونه های خشک و آسیاب شده پس از مراحل هضم در دمای ۴۵۰ درجه سانتی گراد در دستگاه تقطیر با استفاده از NaOH و اسید بوریک و معرف های رنگی تیتره گردیده و مقدار نیتروژن محاسبه شد. برای اندازه گیری فسفر نیز نمونه های خشک گیاهی با اسید نیتریک مخلوط و به مدت ۱۲ ساعت در دمای ۱۰۰ درجه سانتی گراد در اجاق هضم شد و محتوای آن با استفاده از دستگاه جذب اتمی اسپکترو فوتومتر مدل (Moticm Cl-45240-00, China) در طول موج ۴۳۰ نانومتر تعیین شد (۱۸). برای اندازه گیری پتانسیم و سدیم نیز هضم نمونه ها مشابه فسفر انجام گرفته و با استفاده از روش نشر شعله ای، عصاره گیاه توسط شعله پروپیان و هوا به صورت اتام بخار درمی آید. در اثر حرارت ترکیبات پتانسیم و سدیم به صورت اتم در آمده و برانگیخته می شوند. پس از تحریک اتمها، تشبعات نوری ایجاد شده اندازه گیری می شوند. کل موجود در برگها نیز بر اساس روش ماف (۱۸) با روش تیتراسیون اندازه گیری شد. برای این منظور ابتدا ماده خشک گیاهی با نیترات نقره و اسید نیتریک و پرمنگنات پتانسیم مخلوط و سپس آن را رقیق کرده و استون همراه با محلول فریک آهن به آن افزوده شد و در انتهای با محلول تیوسیانات پتانسیم تیتر گردید.

بالا صورت می گیرد (۲۵). در گیاهان انگور رشد شاخساره ها و عملکرد محصول در غلظتها ای زیر ۱۰۰ mM شوری، به طور معنی داری حتی وقتی که یک بخش سیستم ریشه ای در معرض آب شور قرار گرفت، کاهش یافت (۲۴). تورهان و اریس (۳۱) نشان دادند که کاربرد شوری NaCl با غلظت های مختلف (۰، ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ میلی گرم در لیتر) به مدت ۱۰ هفته ویژگی های مورفو لوژیکی و ترکیب یونی توت فرنگی رقم کاماروزا را تحت تاثیر قرار می دهد. رابطه مثبت بین افزایش غلظت سدیم برگها و ابانت پرولین در برگها گوچه فرنگی یافت شد (۴). EC بالا در منطقه ریشه ای، آب قابل دسترس و جذب آن را کاهش داد و بدین ترتیب انتقال آب و عناصر غذایی همراه آب را در آوند چوبی کاهش (۱۹). EC بالای ناشی از Na مقدار K, Ca, Mg و NO₃ برگ را کاهش می دهد (۱) و (۷). اما افزایش EC محلول غذایی Ca میوه را کاهش داده و پتانسیم میوه را افزایش می دهد (۹). با توجه به تاثیر شوری در میزان جذب آب و عناصر غذایی مخصوصاً کلسیم که در شرایط شور جذب آن کاهش می یابد این روش با تعديل اثرات شوری علاوه بر افزایش کمبیت با بهبود کیفیت توت فرنگی همراه شد. اهداف این تحقیق عبارت هستند: (۱) امکان استفاده از آبهای شور برای تولید اقتصادی محصول توت فرنگی با توجه به کمبود منابع آب شیرین، (۲) چگونگی جذب عناصر غذایی توسط ریشه توت فرنگی در شرایط سیستم ریشه ای منقسم، (۳) تاثیر آبهای شور بر روی جذب عناصر غذایی به خصوص کلسیم.

مواد و روش ها

آزمایش در گلخانه تحقیقاتی هایدروپونیک دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز در سال ۱۳۸۶ انجام گرفت. نشاهای توت فرنگی رقم کاماروزا از یک شرکت معتبر تهیه شدند و به گلخانه در محیط هایدروپونیک، مناسب برای سیستم ریشه ای منقسم در بستر کشت مخلوطی از پرلایت و ورمی کولایت انتقال یافتند. ته هر گلدان نشاء از دو قسمت برش داده شد و ریشه های هر نشاء بصورت منقسم در دو بستر کشت برای هر نشاء قرار گرفت. سیستم تقدیمه ای بصورت کاملاً اتوماتیک و بر پایه محلول غذایی هوگلنده به پای هر گیاه داده می شد. آزمایش شامل هفت تیمار و سه تکرار (چهار گیاه در هر تکرار) و چهار سطح کلرید سدیم (NaCl) در سطوح ۰، ۳۰، ۶۰ و ۹۰ میلی مولار و در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی انجام گرفت که تیمارهای مورد نظر شامل NaCl در غلظت های ۰۰۰ (در دو بخش ریشه محلول غذایی بدون تیمار شوری)، ۳۰۰ (در یک بخش ریشه محلول غذایی بدون تیمار شوری و در بخش دیگر محلول غذایی به اضافه ۳۰ میلی مولار NaCl) و به همین ترتیب ۶۰۰، ۹۰۰، ۱۳۰۰ و ۲۶۰۰ pH بودند. pH محلول ها در محدوده ۵/۶ تنظیم شد. شدت

نتایج و بحث

فتوستتر و هدایت روزنه‌ای صورت نگرفت. آندربو و نیومن (۳) گزارش کردند که جابجایی ۶۰٪ ریشه‌ها، از ریشه‌های پر تراکم دانه‌ال گندم تعرق را نسبت به گیاهان هرس نشده کاهش نداد. آستون و همکاران (۴) دریافتند که بخش کوچکی از سیستم ریشه‌ای در سویا و ذرت مسئول جذب آب حتی در سفره آب کم عمق می‌باشد.

بر طبق نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داده شد که اعمال شوری NaCl در بخشی از ریشه‌ها بر میزان کلروفیل برگها تأثیر معنی‌داری نداشت. کایا (۱۴) گزارش داد که شوری باعث کاهش میزان کلروفیل در گیاهان توت‌فرنگی گردید. یونیس و همکاران (۱۹۹۳) افزایش غلظت کلروفیل را در اثر شوری در لوپیا گزارش نمودند.

نتایج حاصل از تجزیه داده‌ها نشان داد تأثیر NaCl در بخشی از سیستم ریشه‌ای بر غلظت پروولین باقیمانده برگی در سطح احتمال ۵٪ معنی‌دار شد. بیشترین غلظت پروولین در تیمار ۰:۳۰ و ۰:۳۰:۳۰ و کمترین غلظت پروولین در شاهد مشاهده شد. گیاهان با شوری (شوری ۹۰ میلی‌مولاًر در دو بخش ریشه) از بین رفتند و به مرحله اندازه‌گیری پروولین نرسیدند، زیرا شدت صدمات واردۀ علاوه بر افزایش غلظت شوری، با افزایش مدت زمان شوری نیز افزایش یافت. چون توت‌فرنگی حساس به شوری است، به نظر می‌رسد گیاهانی با شوری ۰:۶۰ (شوری ۶۰ میلی‌مولاًر در دو بخش ریشه) به دلیل عدم توانایی در تجمع پروولین ناشی از صدمات شوری، بر طبق نتایج این آزمایش کمترین غلظت پروولین را داشتند (شکل ۱).

تجمع پروولین یک پاسخ فیزیولوژیکی به شرایط تنفس بوده و از دو جنبه قابل بررسی است. اول اینکه در شرایط تنفس شوری، یون Na^+ در مقادیر بالا در سیتوزول جمع شده، ایجاد سمت می‌کند و باید به واکوئلهای منتقل شود. بنابراین مواد آلی با وزن مولکولی کم، که با عنوان محلول‌های سازگار نامیده می‌شوند، برای حفظ تعادل پتانسیل آب، درون سیتوپلاسم تجمع می‌یابند. پروولین یکی از مهمترین محلول‌های سازگار بوده و در تعدیل پتانسیل اسمزی سیار مؤثر است (۱۵). از طرف دیگر سمت نمک، با تحریک فعالیت آنزیم گلوتامین کیتاز که اولین آنزیم مسیر بیوسنتر پروولین است، تجمع پروولین را افزایش می‌دهد (۲ و ۸). افزایش محتوای پلی‌آمین‌های ازاد و انباشت پروولین تا حدی یک مکانیسم تعادلی و پایداری می‌باشد که از نوسان pH سلولی جلوگیری می‌نماید که این موضوع توسط هار و کرس (۱۲) پیشنهاد شد. عزیز و همکاران (۵) گزارش نمودند که در گوجه‌فرنگی با افزایش تنفس شوری کلریدسیدیم، میزان پروولین برگها نیز افزایش یافت، غلظت پروولین در راستای افزایش غلظت NaCl از ۵۰ به ۲۵۰ میلی‌مولاًر افزایش یافت، اما با افزایش غلظت NaCl به ۳۰۰ میلی‌مولاًر یک تأثیر بازدارندگی در افزایش انباشت پروولین مشاهده شد که با نتایج این آزمایش مطابقت دارد.

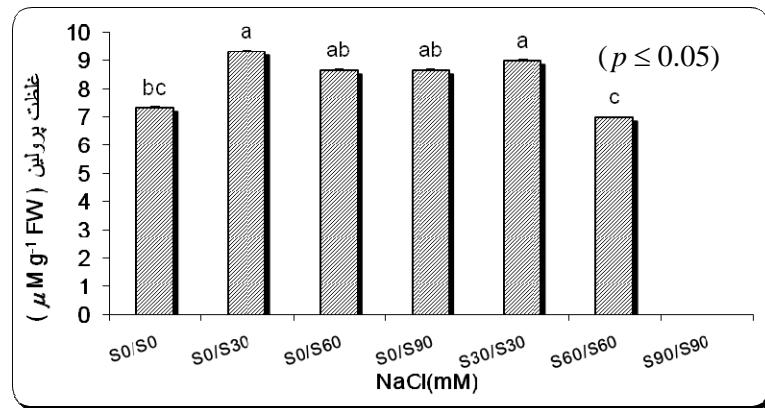
نتایج مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که تیمارها اثر معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪ بر شدت فتوستتر گیاهان داشتند. بیشترین میزان فتوستتر خالص در تیمار شاهد مشاهده شد که با میزان فتوستتر خالص در تیمارهای ۰:۳۰، ۰:۳۰ و ۰:۹۰ (شوری غیر یکنواخت در بخشی از ریشه) تفاوت معنی‌داری نداشت. با افزایش شوری از میزان فتوستتر گیاهان کاهش یافت (جدول ۱). این یافته توسط محققین دیگر نیز تایید شده است (۱ و ۱۴). کاهش در میزان فتوستتر در نتیجه تنفس شوری به علت سمت یونی می‌باشد که باعث دھیراته شدن غشاهای سلولی که نفوذپذیری آنها را به CO_2 کاهش داده است، بسته شدن روزنه‌های آبی نیز باعث کاهش غلظت CO_2 می‌گردد. تغییر فعالیت آنزیمهای دخیل در فتوستتر به علت تغییر در ساختمان سیتوپلاسمی که در اثر تنفس بروز می‌کند نیز باعث افت فتوستتر می‌گردد. تنفس اسمزی ناشی از شوری بطور معکوس بر انتقال الکترون در فتوستتر اثر می‌گذارد. افزایش پتانسیل اسمزی در شرایط شوری بالا باعث انتقال Na^+ به درون سیتوزول می‌شود و انتقال الکترون فتوستتری و تفسی را غیر فعال می‌کند. جذب نمک زیاد با جذب سایر عناصر غذایی بویژه K^+ رقابت می‌کند و باعث کاهش عملکرد اکسیژن و اختلال در عملکرد فتوسیستم می‌شود. به نظر می‌رسد در شرایط شوری ای ضعیف کاهش فتوستتر به دلیل بسته شدن روزنه‌ها و در شرایط شوری بالا به دلیل واکنش‌های تخریبی و بیوشیمیابی است (۲۲).

جدول ۱- تاثیر سطوح شوری در شرایط ریشه منقسم بر شاخص کلروفیل و فتوستتر خالص

تیمار	NaCl	فتوستتر خالص ($\text{mol CO}_2 \text{m}^{-2} \text{s}^{-1}$)	شاخص کلروفیل ($\mu\text{g/mg}$)
۰:۰	۱۴/۱۰۱۱ a	۴۳/۱۲	
۰:۳۰	۱۰/۲۸۶۷ ab	۴۲/۴۵۳	
۰:۶۰	۱۰/۰۲۵۶ ab	۴۳/۷۶۷	
۰:۹۰	۱۰/۰۸۳۶۷ ab	۴۳/۸۳۷	
۳۰:۳۰	۹/۵۵۲۲ bc	۴۲/۵۱	
۰:۶۰	۷/۴۳۷۸ bc	۴۳/۶۸۳	
۰:۹۰	۶/۸۳۳۳ c	۴۲/۶	
معنی داری ns	***		

* اختلاف غیر معنی دار در سطح ۱٪

تان و همکاران (۳) نشان دادند وقتی که بخش قابل توجهی از سیستم ریشه‌ای (۷۵٪) در معرض تنفس رطوبتی بود، کاهش اندکی در سرعت تعرق (۲۰٪) مشاهده شد و مشاهده نمودند وقتیکه ۲۵٪ ریشه‌ها در معرض خشکی قرار گرفت، هیچ کاهشی در تعرق،

شکل ۱- تاثیر سطوح شوری در شرایط ریشه منقسم بر میزان پرولین آزاد در برگ توت‌فرنگی
NaCl: صفر میلی مولار، S30: ۳۰ میلی مولار، S60: ۶۰ میلی مولار، S90: ۹۰ میلی مولار
حروف غیر مشترک در هر ستون نشان دهنده اختلاف معنی دار می باشد.

نشان داد که با اعمال EC متفاوت در سیستم ریشه‌ای منقسم، کمترین میزان کلسیم در میوه گوجه‌فرنگی با اعمال EC بالا در هر دو بخش ریشه گیاه مشاهده شد و اعمال EC پایین در یک بخش ریشه، اثرات سوء و نامطلوب EC بالا روی غلظت کلسیم میوه را کاهش داد.

شوری در بخشی از ریشه، بطبق جدول تجزیه داده‌ها بر روی غلظت نیتروژن برگ تأثیر معنی‌داری در سطح احتمال ۵٪ داشت (جدول ۲). بین تیمار شاهد و اعمال شوری در بخشی از ریشه تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد و با افزایش شوری در دو بخش ریشه غلظت نیتروژن کاهش یافت. نتایج بدست آمده در این آزمایش مطابق با یافته‌های سانولد و وگت (۲۵) و سانولد و کرج (۲۶) در اعمال شوری در بخشی از سیستم ریشه‌ای بود که با اعمال شوری‌های مختلف در سیستم ریشه‌ای منقسم تفاوت معنی‌داری بین تیمارها و شاهد حاصل نشد.

نتایج نشان داد که تاثیر کلریدسیم در بخشی از سیستم ریشه‌ای بر غلظت کلسیم میوه در سطح احتمال ۵٪ معنی‌دار بوده است (جدول ۲). مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که بیشترین غلظت کلسیم با اعمال شوری ۳۰ میلی مولار در بخشی از ریشه و کمترین محتوای کلسیم در تیمار شوری ۹۰ میلی مولار در هر دو بخش ریشه بود و بین تیمار بدون اعمال شوری با اعمال شوری ۳۰ و ۶۰ و ۹۰ میلی مولار در هر دو بخش ریشه اختلاف معنی‌داری حاصل نشد. غلظت Ca میوه‌ها با افزایش شوری کاهش یافت. لینچ ولاچلی (۱۷) گزارش دادند که غلظت بالای سدیم در بستر رشد مانع جذب و انتقال کلسیم می‌شود و کمبود کلسیم در رشد گیاهان در بستری با غلظت پایین کلسیم یا افزایش نسبت Na/Ca تشید می‌شود که با نتایج این آزمایش مطابقت دارد. تورهان و اریس (۳۱) گزارش دادند با افزایش شوری NaCl، غلظت کلسیم در بخش‌های هوایی توت‌فرنگی کاهش می‌یابد. تحقیقات سانولد و وگت (۲۵)؛ طباطبایی و همکاران (۲۸)

جدول ۲- غلظت کلسیم میوه، نیتروژن، فسفر، پتاسیم و کلر برگ در توت‌فرنگی

تیمار (mM) NaCl	کلسیم میوه $\text{mgg}^{-1}\text{Dwt}$	نیتروژن برگ $\text{mgg}^{-1}\text{Dwt}$	فسفر برگ $\text{mgg}^{-1}\text{Dwt}$	پتاسیم برگ $\text{mgg}^{-1}\text{Dwt}$	کلر برگ $\text{mgg}^{-1}\text{Dwt}$
۰:۰	۱۵/۴۸ a	۱۵/۲۶ a	۷/۵۱۸ a	۳۸/۰۶۷ a	۳۰ c
۰:۳۰	۱۶/۰۰ a	۱۶/۰۳ a	۷/۵۸۴ a	۳۷/۰۶۷ a	۳۳/۳ c
۰:۶۰	۷/۸۳ ab	۱۵/۶۳ a	۷/۴۳ a	۳۵/۷۳۳ ab	۲۶/۵۷ c
۰:۹۰	۸/۰۸ ab	۹/۵۷ ab	۷/۰۰ ab	۳۵/۲۰۰ ab	۲۸/۶۷ c
۳۰:۳۰	۹/۶۷ ab	۸/۱۸ ab	۵/۳۲ abc	۳۲/۴۰ ab	۳۸/۶۷ c
۶۰:۶۰	۶/۶۷ b	۵/۶۸ b	۵/۰۱۲ abc	۲۸/۴۰ b	۷۸/۳۳ ab
۹۰:۹۰	۵/۶۷ b	۶/۶۷ b	۳/۰۶۲ c	۲۸/۳۳ b	۹۶/۶۷ a

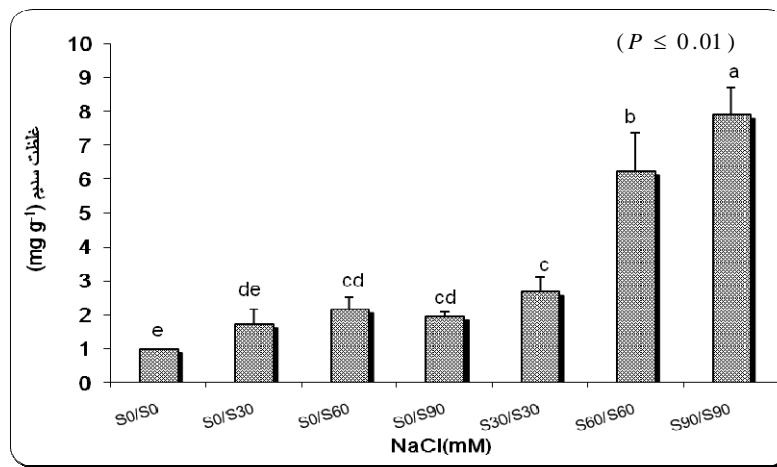
معنی داری

حروف غیر مشترک در هر ستون نشان دهنده اختلاف معنی دار در سطح ۵٪ می باشد.

غلظت پتاسیم و نسبت K/Na بافت‌های گیاهی گردید که عملکرد پتاسیم را در بافت‌های گیاهی دچار اختلال نمود. کایا و همکاران (۱۵) نیز گزارش دادند بین سدیم و پتاسیم رقابت وجود دارد که سبب کاهش پتاسیم در غلظت‌های بالای NaCl و نشت بالای پتاسیم می‌شود. این محققین بیان نمودند تشخیص این دو یون مشکل می‌باشد، چون شعاع یونی و انرژی هیدرات‌سیون مشابهی دارند که این دو عامل تعیین می‌کند که چگونه این دو یون از طریق پروتئینهای غشاء‌ی به درون سلول راه می‌یابند، به خاطر روابط ترمودینامیکی مشابه که در جذب سدیم و پتاسیم وجود دارد، سدیم می‌تواند به درون سیستولاس سلولی از طریق کانالهای پتاسیمی راه یابد. بررسی‌های تورهان و اریس (۳۱) در آزمایش انجام شده بر روی توت‌فرنگی رقم Camarosa نشان داد که با افزایش شوری غلظت پتاسیم در شاخصاره و ریشه گیاه کاهش یافت. طباطبایی و همکاران (۲۷) در آزمایشی بر روی گوجه‌فرنگی نشان داد که اعمال EC‌های مختلف در بخشی از سیستم ریشه‌ای، غلظت پتاسیم را در گیاه تحت تاثیر قرار نداد. در آزمایش اسکات و رابسن (۲۳) که محلولهای غذایی با غلظت‌های متفاوت عناصر غذایی در گیاه شبدر با سیستم ریشه‌ای منقسم بکار برده شدند، نشان داده شد که پتاسیم به مقدار کافی برای رشد ریشه توزیع می‌شود و محدودیتی برای انتقال پتاسیم وجود ندارد. سانولو و کرج (۲۶) نشان دادند با اعمال شوری در شرایط سیستم ریشه‌ای منقسم در خیار، بیشترین غلظت پتاسیم در گیاه با اعمال EC بالا فقط در بخشی از سیستم ریشه‌ای بدست آمد. تحقیقات سانولو و وگت (۲۵) بر روی گوجه‌فرنگی نشان داد که با اعمال EC بالا تنها در بخشی از ریشه بیشترین غلظت پتاسیم در میوه مشاهده می‌شود.

مشاهدات حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اعمال شوری در بخشی از سیستم ریشه‌ای بر غلظت فسفر در سطح احتمال ۵٪ معنی دار بودست آمد. بیشترین غلظت فسفر در تیمار شاهد و اعمال شوری ۳۰ و ۶۰ میلی مولار در یک بخش ریشه و کمترین آن در تیمار ۹۰ مشاهده شد (جدول ۲). گراتان و گربو (۱۱) گزارش دادند که به دلیل رقابت بین جذب کلر و فسفر ممکن است جذب فسفر و تجمع آن در بخش هوایی گوجه‌فرنگی کاهش یابد. نتایج تحقیقات سانولو و کرج (۲۶) در آزمایش مشابه بر روی گیاه خیار نشان داد که میزان جذب و غلظت فسفر در ریشه‌ها، در بخش ریشه با شوری زیاد کاهش و در بخش ریشه با شوری کم افزایش می‌یابد. در تحقیقی که توسط اسکات و رابسن (۲۳) انجام شد توزیع فسفر در ریشه‌های منقسم در شبدر مورد بررسی قرار گرفت و نشان داده شد که در شرایط عدم وجود فسفر در بخشی از ریشه منقسم، غلظت فسفر در شاخصاره‌ها کافی نبود و به بخش ریشه‌ای قادر فسفر انتقال نیافت.

نتایج نشان داد که اعمال شوری در بخشی از سیستم ریشه‌ای در گیاه توت‌فرنگی بر غلظت پتاسیم برگ، در سطح احتمال ۵٪ تاثیر معنی‌داری داشته است (جدول ۲). بیشترین غلظت پتاسیم در تیمار شاهد و ۳۰ و کمترین غلظت آن در تیمار ۹۰ بود و بین تیمار ۰:۰ و تیمارهایی که یک قسمت ریشه بدون شوری و قسمت دیگر ریشه NaCl در غلظت‌های ۳۰، ۶۰ میلی مولار بکار رفته بود تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. غلظت پتاسیم در تیمارهایی که هر دو قسمت ریشه NaCl بکار رفته بود و با افزایش شوری غلظت پتاسیم نیز کاهش یافت. طباطبایی (۲۹) گزارش کرد که افزایش شوری در منطقه ریشه گیاه زیتون منجر به کاهش معنی‌داری در

شکل ۲- تاثیر سطوح شوری در شرایط ریشه منقسم بر غلظت سدیم برگ توت‌فرنگی

S0: NaCl صفر میلی مولار، S30: ۳۰ میلی مولار، S60: ۶۰ میلی مولار، S90: ۹۰ میلی مولار

حروف غیر مشترک در هر ستون نشان دهنده اختلاف معنی دار می‌باشد.

کایاوه همکاران (۱۴) و تورهان و اریس (۳۱) نشان دادند که با افزایش شوری کلریدسدیم، غلظت سدیم در بافت‌های گیاهی توت‌فرنگی افزایش می‌یابد. تحقیقات گرایفینبرگ (۱۰) و طباطبایی (۲۹) نشان داد که با افزایش غلظت NaCl در محلول‌های غذایی، غلظت سدیم در بافت‌های گیاه افزایش می‌یابد.

نتیجه‌گیری

نتایج این تحقیق نشان داد با اعمال شوری تنها در بخشی از ریشه، غلظت کلر و سدیم بطور معنی‌داری در گیاه کاهش یافت، بطوريکه در تیمار ۳۰٪ نسبت به تیمار ۳۰٪ غلظت سدیم برگ حدود ۲۰٪ کاهش نشان داد. با توجه به تاثیر شوری در میزان جذب آب و عناصر غذایی مخصوصاً کلسیم که در شرایط شور جذب آن کاهش می‌یابد به نظر می‌رسد که در این روش با تعديل اثرات اسمزی شوری، تاثیر نامطلوب شوری بر روی گیاه کاهش یافته و خصوصیات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی گیاه توت‌فرنگی را نسبت به شاهد تحت تاثیر قرار نداد. بنابراین به منظور استفاده بهینه از منابع آبی و با توجه به کمبود منابع آب شیرین، بخصوص زمانیکه گیاه در معرض تنفس شوری است، تیمار ۳۰٪ را می‌توان در تولید توت‌فرنگی مورد توجه قرار داد.

مطابق جدول تجزیه واریانس تاثیر NaCl در شرایط سیستم ریشه‌ای منقسم بر غلظت کلر برگ‌ها در سطح احتمال ۵٪ معنی‌دار شد. بیشترین غلظت کلر در تیمار ۹۰٪ مشاهده شد و کمترین غلظت کلر در تیمار شاهد حاصل گردید (جدول ۲). تورهان و اریس (۳۱) گزارش دادند با افزایش میزان شوری در توت‌فرنگی غلظت کلر در شاسخاره و ریشه گیاه افزایش یافت. نتوکلوس و واسیلاکا کایس (۲۰) افزایش خطی غلظت کلر با افزایش کلریدسدیم در تمثک را گزارش دادند. سانولد و وگت (۲۵) نشان دادند که کاربرد NaCl با غلظت‌های مختلف در بخشی از ریشه گیاه گوجه‌فرنگی تفاوت معنی‌داری را در بین تیمارها نشان نداد، که با نتایج این آزمایش منطبق است.

تاثیر تیمارها بر میزان سدیم موجود در برگ‌ها تاثیر معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪ داشت. با افزایش غلظت کلریدسدیم، سدیم موجود در برگ‌ها نیز افزایش یافت. بطوريکه تیمار ۹۰٪ بیشترین غلظت سدیم را داشت پس از آن تیمار ۶۰٪ غلظت سدیم بیشتری به خود اختصاص داد و این دو تیمار تفاوت معنی‌داری با همیگر و با سایر تیمارها نشان دادند. شوری‌های ۳۰، ۴۰ و ۹۰ میلی‌مولار در یک بخش ریشه تفاوت معنی‌داری با هم نداشتند و تیمار ۳۰٪ نیز اختلاف معنی‌داری با تیمار بدون شوری نداشت و کمترین غلظت سدیم در تیمار شاهد مشاهده شد (شکل ۲).

منابع

- ۱- امامی ع. ۱۳۷۵. روش‌های تجزیه گیاه. نشریه شماره ۹۲۸، موسسه تحقیقات خاک و آب.
- ۲- سید لر فاطمی ل، و طباطبایی س.ج. و فلاحتی ا. ۱۳۸۸. اثر سیلیسیوم بر رشد و عملکرد گیاه توت‌فرنگی در شرایط شوری. مجله دانش کشاورزی پایدار. ۱۰۷:۱۱۸(۱).
- 3- Andrews R.E. and Newman E.I. 1968. The influence of root pruning on the growth and transpiration of wheat under different soil moisture condition. *New Phytologist*, 67:617-630.
- 4- Aston M.J. and Taylor D.W. 1979. The relationship between transpiration, root water uptake and leaf water potential. *Journal of Experimental Botany*, 30:169-181.
- 5- Aziz A., Martin-Tanguy F. and Larher F. 1999. Salt stress-induced proline accumulation and changes in tyramine and polyamine levels are linked to ionic adjustment in tomato leaf discs. *Plant Science*, 145:83-91.
- 6- Bates L.S., Waldern R.P. and Teare. 1973. Rapid determination of free proline for water stress studies. *Plant and Soil*, 39:205-207.
- 7- Cuartero J. and Fernandes-Munos R. 1999. Tomato and salinity. *Scientia Horticulturae*, 78:83-125.
- 8- Dily F. L. Biliard J. P. Saos J.L. and Huauit C. 1993. Effects of NaCl and gabaculin on chlorophyll and proline levels during growth of radish cotyledons. *Plant Physiology and Biochemistry*, 31:303-310.
- 9- Ehret D.L. and Ho L.C. 1986c. Effect of osmotic potential in nutrient solution on diurnal growth of tomato fruit. *J. Journal of Experimental Botany*, 37:1294-1302.
- 10- Graifenberg A., Giustiniani L., Temperini O. and Lipucci di Paola M. 1995. Allocation of Na, Cl, K and Ca within plant tissues in globe artichoke (*Cynara scolymus* L.) under saline-sodic conditions .*Scientia Horticulturae*, 63:1-10.
- 11- Grattan S.R. And Grieve C.M. 1994. Mineral nutrient acquisition and response by plants grow in saline environments. pp. 203-226. In: M. Pessarakli (ed.) handbook of plant and crop stress. Marcel Dekker. New York.
- 12- Hare P.D. and Cress W.A. 1997. Metabolic implications of stress-induced proline accumulation in plants. *Journal of Plant Growth Regulation*, 21:79-102.
- 13- Hattori T., Sonobe K., Inanaga S.H., and P. and Morita S.H. 2008. Effect of silicon on photosynthesis of young cucumber seedling under osmotic stress. *Journal of Plant Nutrition*, 31:1049-1058.

- 14- Kaya, C., Higgs, D., Saltali, K. and Gezerel, O. 2002. Response of strawberry grown at high salinity and alkalinity to supplementary potassium. *Journal of Plant Nutrition*, 25:1415-1427.
- 15- Kaya C., Tuna A. L., Ashraf M. and Altunlu H. 2006. Improved salt tolerance of melon (*Cucumis melo L.*) by the addition of proline and potassium nitrate. *Environmental and Experimental Botany*, 63:397-403.
- 16- Loneragan J. F., Kirk G. J. and Webb M. J. 1987. Translocation and function of zinc in roots. *Journal of Plant Nutrition*, 10: 1247-1254.
- 17- Lynch J. and Lauchli A. 1985. Salt stress disturbs the Ca nutrition of barley. *New Phytologist*, 99:345-354.
- 18- MAFF. 1985. The analysis of agricultural materials. Ministry of agriculture, Fisheries and Food, London, UK.
- 19- Marschner H. 1995. Mineral nutrition of higher plant, Academic Press, New York.
- 20- Neocleous D. and Vasilakakis M. 2007. Effects of NaCl stress on red raspberry (*Rubus idaeus L.* "Autumn Bliss"). *Scientia Horticulturae*, 112:282-286.
- 21- Papadopoulos I., Rendig V.V. and Broadbent F.E. 1985. Growth, nutrition and water uptake of tomato plants with divided roots growing in differentially salinised soil. *Agronomy Journal*, 77:21-26.
- 22- Parida A.K. and Das A.B. 2005. Salt tolerance and salinity effects on plants: A review. *Ecotoxicology and Environmental Safety*, 60:324-349.
- 23- Scott B.J. and Robson A.P. 1991. The distribution of Mg, P and K in the split roots of subterranean clover. *Annals of Botany*, 67:251-256.
- 24- Shani U., Waisel Y., Eshel A., Xux S. and Ziv G. 1993. Responses to salinity of grapevine plants with split root systems. *New Phytologist*, 124:695-701.
- 25- Sonneveld C. and Voogt W. 1990. Response of tomato (*Lycopersicon esculentum*) to an unequal distribution of nutrients in the root environment. *Journal of Plant and Soil*, 124:251-256.
- 26- Sonneveld C. and Kreij C. 1999. Response of cucumber (*Cucumis sativus L.*) to an unequal distribution of salts in the root environment. *Journal of Plant and Soil*, 209:47-56.
- 27- Tabatabaei S. J., Gregory P. J. and Hadley P. 2004a. Distribution of nutrients in the root zone affects yield, quality and blossom end rot of tomato fruits. *The Journal of Horticultural Science and Biotechnology*, 79(1):158-163.
- 28- Tabatabaei S.J., Gregory P.J. and Hadley P. 2004b. Uneven distribution of nutrients in the root zone affects the incidence of blossom end rot and concentration of calcium and potassium in fruits of tomato. *Journal of Plant and Soil*, 258:169-178.
- 29- Tabatabaei S.J. 2006. Effects of salinity and N on the growth, photosynthesis and N status of Olive (*Olea europaea* L.) trees. *Scientia Horticulturae*, 108(4):432-438.
- 30- Tan C.S., Cornelisse A. and Buttery B.R. 1981. Transpiration, stomatal conductance, and photosynthesis of tomato plants with various proportions of root system supplied with water. *American Society for Horticultural Science*, 106(2):147-151.
- 31- Turhan E. and Eris A. 2004. Effects of sodium chloride applications and different growth media on ionic composition in strawberry plant. *Journal of Plant Nutrition*, 27(9):1653-1665.
- 32- Yonis, M. E., Abbas, M. A. and Shuky, W. M. 1993. Effect of salinity on growth and metabolism of *Phaseolus vulgaris*. *Biology of Plant*. 35(3): 417-424.